

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno rigorozanta/rigorozantky:	Mgr. Ivana Votavová
Téma práce:	Oddlužení – jeden ze sanačních způsobů řešení úpadku
Rozsah práce:	108 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	podle IS, práce datována 2. 3. 2020

1. Aktuálnost (novost) tématu

Téma oddlužení již bylo i v české právní nauce opakovaně zpracováno, na druhou stranu jde však o institut, k němuž se opakovaně vrací i zákonodárce a poměrně podstatně modifikuje jeho pravidla, obvykle směrem k rozšíření dostupnosti pro jednotlivé subjekty a dosahu. Zároveň jde o problematiku úzce provázanou se sociální situací ve společnosti, zadlužením, vymáháním pohledávek, negativními jevy, které se v této souvislosti vyskytují, atd., přičemž ani tyto aspekty nelze považovat za vyřešené. Lze tedy říci, že byť téma není nové, je i nyní aktuální. V závislosti na tom, jaký přístup se ten který autor rozhodne zvolit, k němu stále lze přinést nové poznatky.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Téma vyžaduje poměrně podrobnou znalost insolvenčního práva, jeho principů, ekonomického kontextu i detailů. Jelikož práce není pojata sociologicky, není příliš náročná na empirické zjišťování vstupních dat, nicméně autorka je v určité míře přesto využívá k dokreslení sociálního a hospodářského rámce, v němž je oddlužení realizováno, zejména demonstruje počet oddlužení a jejich kvantitativní dominanci v rámci insolvencí v ČR. Co se týče metodiky, autorka jde v podstatě cestou výkladu právního předpisu, a to s využitím judikatury českých soudů. Důraz na analýzu někdy až drobných detailů je značný, práci by mohlo prospět větší využití syntézy, komparace (komparace prováděná na str. 99 až 102 je podle mého mínění příliš stručná a tuto roli příliš neplní) apod.

3. Formální a systematické členění práce

Práce je členěna do stručného úvodu, obecné části (věnované pojmu, vývoji a přehledu základních principů insolvenčního práva), zvláštní části (zaměřené specificky na oddlužení a jeho vybrané aspekty, přičemž tato část tvoří nejrozsáhlejší a nosnou pasáž celé práce) a závěr. Práce vedle toho zahrnuje další standardní součásti (seznamy zkratk a zdrojů, přílohy doplňující některá data apod.). Systematické členění je logické, podle mého názoru však rozsah věnovaný jednotlivým partiím mohl být ještě posunut ve prospěch zvláštní části na úkor obecné části a v rámci zvláštní části by bývalo bylo dobré na úkor spíše detailního popisu některých aspektů (třeba vyplňování formulářů) se věnovat spíše podrobnějšímu formulování vlastních myšlenek, podnětů či právní argumentace.

4. Vyjádření k práci

Obecná část práce je poměrně popisná a v důsledku širšího záběru (kdy chce podat celkový přehled o insolvenční problematice) nutně povrchní. Mám za to, že by bývalo bylo možné ji ještě redukovat. Autorka zřejmě usilovala čtenáře do tématu uvést, domnívám se ale, že čtenář, který se bude snažit dozvědět něco nového o oddlužení a z toho důvodu si bude chtít její práci přečíst, tyto obecné poznatky již má.

Pokud jde o těžiště práce označené autorkou jako její zvláštní část, ze základního kritéria pro posuzování rigorózních prací („*Rigorózní práce prokazuje schopnost samostatné činnosti v oblasti*

výzkumu, vývoje nebo další samostatné tvůrčí činnosti“) plyne, že práce by měla překročit rovinu pouhé deskripce. V tomto spatřuji podstatnou slabinu práce, podle mého mínění je příliš popisná a je v ní málo vlastního přínosu autorky do právní diskuse o tomto tématu. Od rigorózní práce je nutno požadovat a očekávat více než např. od práce diplomové, a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že rigorózní řízení je zcela dobrovolné a není podmínkou pro získání vysokoškolského vzdělání ani pro praktické uplatnění v žádné právní profesi, byť na druhou stranu právně-teoretická stránka práce může být skromnější než např. u práce disertační.

Za určitý přínos pokládám úvahy o adaptaci směrnice (EU) 2019/1023 (str. 102 až 105), mám za to, že by práci prospělo, kdyby byly více rozvinuty a konkretizovány, a to třeba i s uvedením argumentace pro a proti určitému řešení.

Dílčí výhradu uvádím k tvrzení, že „dle ustanovení § 173 NOZ v případě právnických osob dochází k zániku dluhů po zrušení konkursu, a to po splnění rozvrhového usnesení či nepostačuje-li majetek ani pro konkurs samotný“ (str. 22) – uvedené zákonné ustanovení o zániku dluhů nic neříká, parafráze obsažená v práci je nepřesná, bylo by lépe ji formulovat jinak.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Autorka si za cíl dala celkové uchopení a zpracování tématu oddlužení, což v zásadě splnila.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Nemám žádné poznatky, že by práce nebyla zpracována samostatně nebo že by se v ní autorka dopouštěla plagiátorství.
Logická stavba práce	K logické stavbě práce nemám výhrady.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Pokud jde o domácí zdroje, autorka čerpá z judikatury, ovšem z domácí literatury již méně; vzhledem k tematickému zaměření je překvapivé, že téměř nečerpá ze specializované monografie P. Smolíka (Oddlužení v právním řádu ČR), cituje ji na jediném místě. Cizojazyčné zdroje prakticky využity nejsou.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Práce je převážně deskriptivní, obsahuje sice určitou analýzu, ale v míře, kterou považuji z hlediska požadavků na tento typ prací za hraniční.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Po stránce grafické a formální úpravy nemám námitek.
Jazyková a stylistická úroveň	Jazyková a gramatická úroveň je poměrně dobrá, v práci se vyskytují drobné chyby v psaní [překlepy, interpunkce, odkazy na poznámky pod čarou někdy splývají (např. „1112“, „100101“), „nijak překáží“ (str. 88) apod.] či nestandardní výrazy či obraty (např. „polovině 17. tého století“ na str. 10, „transakcio“ na str. 12, „nepochybné je ... zmínit“ na str. 20), ale v míře ještě únosné. Stylistická úroveň je rovněž solidní, práce je napsána srozumitelně, i když ne vysloveně čtivě. Drobnou výhradu mám k užívání zkratky „NOZ“, kterou již považuji za překonanou časem.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Jaké možnosti má insolvenční soud pro posouzení, zda dlužník skutečně vynaložil patřičné úsilí, aby v rámci plnění splátkového kalendáře splatil co nejvíce, a ne jen „nezbytné minimum“ (ať již bude vymezeno jakkoli)?

Bylo by možno uvažovat o nějakém zjednodušení právní úpravy insolvenčního řízení, která je v oblasti oddlužení velmi komplikovaná a podrobná, případně o větším myšlenkovém propojení mezi oddlužením a reorganizací?

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Práci doporučuji k obhajobě. Vzhledem k výše uvedeným výhradám však mám za to, že pro úspěch obhajoby bude zapotřebí, aby autorka přesvědčivě prezentovala a obhájila své teze a závěry, k nimž v práci dospěla, a přesvědčivě zodpověděla dotazy k práci.
---	--

V Praze dne 15. června 2020

Tomáš Holčapek